

Rapport

Datum: 5 december 2005
Rapportnummer: 2005/376

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop het regionale politiekorps Utrecht de tegen hem gerichte klacht over het gebruik van zijn politielegitimatiebewijs heeft behandeld en heeft afgedaan.

Hij klaagt over de klachtbehandeling, met name:

dat hij bij zijn gehoor het aan de gebeurtenis ten grondslag liggende arbeidsconflict niet nader mocht toelichten;

dat het rapport van de klachtbehandelaars slordigheden bevat;

dat een onjuiste interpretatie van een zinsnede uit de mutatie uit het dag- en nachtrapport van 20 december 2002 een rol heeft gespeeld bij de behandeling van de klacht.

Voorts klaagt verzoeker in dit verband over de wijze waarop de districtschef Eemland-zuid de tegen hem gerichte klacht heeft afgedaan, namelijk:

dat hij als beklagde slechts een kopie van de afdoening aan de klager heeft ontvangen;

dat in de klachtafdoening aan de klager staat vermeld dat met verzoeker een corrigerend gesprek zal worden gevoerd;

dat bij de afdoeningsbeslissing de intrekking van de klacht en de intrekking van een getuigenverklaring niet is betrokken;

dat de klacht gegrond is verklaard;

dat zij hem tijdens een gesprek op 8 september 2004 naar aanleiding van deze beslissing heeft meegedeeld dat zij ernstig twijfelde over de wijze waarop hij 'het blauw uitstraalde',

Ten slotte klaagt verzoeker er in dit verband over dat de beheerder van het regionale politiekorps - tot het moment dat hij zich op 27 januari 2005 nogmaals wendde tot de Nationale ombudsman - niet heeft gereageerd op zijn klachten over het voorgaande, ondanks de toezegging op 21 december 2004 dat de klacht binnen vier weken zal worden afgehandeld.

Beoordeling

Algemeen

Op 21 juli 2004 hadden verzoeker, directeur van een b.v., en een toenmalige werknemer A. in verband met een reïntegratiegesprek een afspraak in het kantoor van de b.v. De

werknemer liet zich toen vergezellen door zijn broer F. De komst van F. was niet aangekondigd aan verzoeker. Verzoeker was op dat moment tevens surveillant bij de vrijwillige politie van district Eemland van het regionale politiekorps Utrecht.

Omdat verzoeker F. in eerste instantie niet bij het gesprek aanwezig wilde hebben en F. ondanks diverse vorderingen van verzoeker weigerde het kantoor te verlaten, toonde verzoeker zijn politielegitimatiebewijs aan F. met het doel hem uit het kantoor te verwijderen.

F. diende op 21 juli 2004 bij het regionale politiekorps Utrecht een klacht in over het gebruik van het politielegitimatiebewijs door verzoeker.

Verzoeker klaagt over de wijze waarop het regionale politiekorps Utrecht deze klacht heeft behandeld en heeft afgedaan.

I. Ten aanzien van het gehoor

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat hij bij het gehoor dat in het kader van de klachtbehandeling plaatsvond, het ontstane arbeidsconflict niet nader mocht toelichten. Hij liet weten dat dit essentieel was, omdat daarmee duidelijk zou zijn geworden dat beide broers hem chanteerden om de ontslagzaak koste wat kost voor het kantongerecht te krijgen.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Utrecht deelde mee dat zij zich geheel kon verenigen met hetgeen de klachtbehandelaars als reactie op dit klachtonderdeel naar voren hadden gebracht.

3. De politieambtenaren die als klachtbehandelaar het gehoor hadden afgenomen lieten weten dat het arbeidsconflict geen rol speelde, omdat daarover niet was geklaagd. Zij hadden verzoeker gehoord over de klacht van de klager dat verzoeker oneigenlijk gebruik had gemaakt van zijn politielegitimatiebewijs.

4. Het rapport dat de klachtbehandelaars van het regionale politiekorps Utrecht naar aanleiding van de klacht van F. opmaakten vermeldt het volgende.

"Korte weergave interview met klager F.:

(...)

Voordat wij, rapporteurs hem interviewden hebben wij hem meegedeeld, dat wij niet over het arbeidsconflict dat zijn broer met P. (verzoeker: N.o.) heeft zouden praten maar alleen over het volgens klager oneigenlijk gebruik maken van de politielegitimatie door P.

(...)

"Korte weergave interview met de broer van klager, A.

(...)

Voordat wij, rapporteurs hem interviewden hebben wij hem meegedeeld, dat wij niet over het arbeidsconflict dat zijn broer met P. heeft zouden praten maar alleen over de volgens zijn broer bedreigende situatie en het oneigenlijk gebruik maken van de politielegitimatie door P.

(...)

Korte weergave interview met P.

(...)

Hij deelde ons mee, dat hij met A. een afspraak had op 21 juli 2004, om over een reïntegratietraject te praten."

Voorts betreffen de verslagen van de afgelegde verklaringen het gebruik van het politielegitimatiebewijs.

Beoordeling

5. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dat houdt onder meer in dat bij het onderzoek naar een klacht de relevante omstandigheden dienen te worden betrokken.

6. Het staat vast dat F. bij de politie een klacht heeft ingediend over het gebruik van het politielegitimatiebewijs. Voorts staat vast dat bij het onderzoek naar deze klacht niet is ingegaan op het arbeidsconflict, maar dat dit conflict met de term "reïntegratiegesprek" is aangeduid.

7. De handelwijze van de politie kan de toets der kritiek doorstaan. De klacht richtte zich namelijk op het gebruik van het legitimatiebewijs. De omstandigheden ten tijde van die gebeurtenis waren slechts van belang om te komen tot het oordeel of al dan niet terecht gebruik is gemaakt van het legitimatiebewijs. Daarbij lag het niet in de rede de aard en omvang alsmede de opstelling van partijen bij het arbeidsconflict te betrekken. Immers, de reden voor het gebruik van het legitimatiebewijs lag in de weigering van F. om het pand te verlaten en niet in het voorgenomen reïntegratiegesprek tussen verzoeker en A. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt waarom het kennis nemen van de achtergronden van het arbeidsconflict van belang was voor de beoordeling van de klacht van F.

Door zich uit te laten over de aard en omvang van de reden om het reïntegratiegesprek aan te gaan, zou de politie worden betrokken bij een civielrechtelijke kwestie waarin zij geen rol speelt. De politie heeft met de genoemde handelwijze de relevante omstandigheden voldoende bij haar onderzoek betrokken en daarmee gehandeld overeenkomstig het redelijkheidsvereiste

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van het rapport van de klachtbehandelaars

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er tevens over dat het rapport van de klachtbehandelaars slordigheden bevat. Hij liet in dit verband weten dat in het rapport de termen klagers en beklaagden door elkaar worden gehaald en dat het adres van verzoekers b.v. onjuist is weergegeven.

2. De korpsbeheerder liet ook op dit punt weten dat zij zich geheel kon verenigen met hetgeen de klachtbehandelaars als reactie op dit klachtonderdeel naar voren hadden gebracht.

3. De klachtbehandelaars lieten in hun reactie weten dat het vermelde adres was overgenomen van het briefpapier van verzoekers b.v.

4. Het briefpapier van de b.v. van verzoeker vermeldt als adres de D.-weg 6b. De uitnodiging aan A. vermeldt als adres waar het gesprek zal plaatsvinden de D.-weg 6A. De klachtbrief van F. vermeldt als adres waar het betreffende gesprek plaatsvond de D.-weg 6b. Het rapport van de klachtbehandelaars vermeldt dat de betreffende gebeurtenis plaatsvond op het adres aan de D.-weg 6b.

5. Het betreffende rapport vermeldt bij "Korte weergave bemiddelingsgesprek":

"Klager deed mee, dat hij zich kan voorstellen dat de zaak met zijn broer kwaad bloed heeft gezet, maar dat het aan de economische situatie ligt waarin het bedrijf van klager zich bevindt."

Beoordeling

6. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken.

7. Het staat vast dat de rapporteurs bij het vermelden van de toevoeging aan het huisnummer van het kantoor van verzoekers b.v., in plaats van de letter a, de letter b hebben vermeld. Voorts staat vast dat zij in de hiervoor onder 5. vermelde zinsnede uit het

rapport bij het tweede woord "klager" "beklaagde" hadden dienen te vermelden.

8. Wat er ook zij van deze twee geconstateerde onnauwkeurigheden, het voert te ver om daarmee deze gedraging als een niet behoorlijke gedraging te kwalificeren. Zij zijn daarvoor te gering van aard en de Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het hier gaat om kennelijke verschrijvingen.

Ten aanzien van het huisnummer is de reden hiervoor dat partijen bij de oorspronkelijke klacht niet hebben bestreden op welke plaats de gebeurtenis met betrekking tot het legitimatiebewijs heeft plaatsgevonden. Voorts wordt aangenomen dat het kantoor zowel via huisnummer 6a als via 6b betreden kan worden.

Ten aanzien van de verwisseling van de term klager en beklagde valt uit de context op te maken dat dit een duidelijke verwisseling is geweest die tevens geen gevolgen heeft gehad voor partijen in de klachtprocedure.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

III. Ten aanzien van de interpretatie van de mutatie

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat een onjuiste interpretatie van een zinsnede uit de mutatie uit het dag- en nachtrapport van 20 december 2002 een rol heeft gespeeld bij de behandeling van de klacht. Verzoeker legde de door hem opgemaakte mutatie in het dag- en nachtrapport over waarin onder meer staat vermeld:

Omstreeks 15.00 zag ik vanuit mijn huis (...) rookwolken opstijgen vanuit dit speeltuintje. Ik zag dat vier jongens vuurwerk afstaken en vuurtje stookten tussen de speeltoestellen. (...) Voordat ik omgekleed was waren zij alweer vertrokken. De speeltoestellen, in ieder geval de klimtoren, is onderaan zwaar beschadigd."

Verzoeker liet weten dat hij naar aanleiding van de klacht van F. op 8 september 2004 een gesprek had met de districtschef van het regionale politiekorps Utrecht B. Bij dit gesprek werd hem deze mutatie voorgehouden omdat daaruit zou blijken dat verzoeker zichzelf had omgekleed in politie-uniform met het doel op te treden op de speelplaats, aldus verzoeker. Verzoeker liet weten dat hij met die zinsnede had bedoeld; omkleden van het nette zakelijke pak in vrijetijdskleding.

2. De korpsbeheerder berichtte op dit punt te verwijzen naar de rapportage van de klachtonderzoekers.

3. De klachtonderzoekers berichtten in hun rapport dat de districtschef B. had laten weten dat de betreffende mutatie in het dag- en nachtrapport geen rol had gespeeld bij de

afhandeling van de klacht tegen verzoeker en dat de mutatie pas ter sprake is gekomen in het correctiegesprek na de afhandeling van de klacht.

4. De klacht tegen verzoeker werd bij brief van 30 augustus 2004 afgedaan.

Beoordeling

5. Het staat vast dat de tegen verzoeker gerichte klacht op 30 augustus 2004 is afgedaan. Voorts staat vast dat het gesprek waarbij de betreffende mutatie werd getoond op 8 september 2004 heeft plaatsgevonden. Niet is gebleken dat de mutatie op enig moment vóór of tijdens de afdoening van de klacht een rol heeft gespeeld.

Hiermee ontvalt de feitelijke grondslag aan verzoekers klacht op dit punt.

IV. Ten aanzien van de kopie van de afdoening

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat hij als beklagde slechts een kopie van de klachtafdoening aan de klager van de politie heeft ontvangen. Hij liet in dit verband weten dat

hij mede door deze wijze van handelen de klachtbehandeling stuitend vindt, omdat hij als beklagde (slechts) een kopie aan F. zonder enige verdere uitleg heeft ontvangen.

2. De korpsbeheerder verwees via het rapport van de klachtbehandelaars naar de reactie van 28 maart 2005 van de districtschef B. op dit punt. In die reactie liet de districtschef weten dat verzoeker conform de klachtenprocedure van de regiopolitie Utrecht een afschrift van de afdoeningsbrief aan de klager heeft ontvangen.

Beoordeling

3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit houdt onder meer in dat een beklagde bij de afhandeling van een tegen hem gerichte klacht daarvan op de hoogte dient te worden gesteld.

4. Het staat vast dat verzoeker als betrokken ambtenaar middels toezending van een afschrift van de brief aan de klager op de hoogte is gebracht van de afdoening van de tegen hem gerichte klacht. De Klachtenregeling Politie Regio Utrecht 2004 (zie Achtergrond, onder A.) bepaalt dat een afschrift van de afdoeningsbrief wordt toegezonden aan de beklagde. De Algemene wet bestuursrecht bevat geen bepaling hieromtrent (zie Achtergrond, onder B.). De politie heeft verzoeker op dit punt voldoende op de hoogte

gesteld van de afhandeling van de tegen hem gerichte klacht door hem een afschrift van de brief aan klager toe te zenden.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

V. Ten aanzien van de mededeling over het corrigerend gesprek

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat in de klachtafdoening aan de klager staat vermeld dat met verzoeker een corrigerend gesprek zal worden gevoerd.

2. De korpsbeheerder verwees ook voor dit klachtonderdeel via het rapport van de klachtbehandelaars naar de reactie van 28 maart 2005 van de districtschef B. op dit punt. In die reactie liet de districtschef weten dat conform de klachtenprocedure van de regiopolitie Utrecht de klager op de hoogte wordt gesteld van de eventuele maatregelen die genomen worden door het korps met betrekking tot zijn klacht.

3. In de afdoeningsbrief van 30 augustus 2004 aan de klager F., die in afschrift aan verzoeker werd gestuurd, berichtte de districtschef B. onder meer:

"Ik acht uw klacht gegrond en met de heer P. zal door mij een corrigerend gesprek worden gevoerd."

Beoordeling

4. Behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen heeft een ieder recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer. Het bekendmaken aan derden van de gevolgen voor een betrokken ambtenaar van de uitkomst van een klachtprocedure valt hier niet onder, voor zover dit in zakelijke en objectieve bewoordingen wordt meegedeeld en voor zover verdere arbeidsrechtelijke gevolgen niet worden benoemd.

5. Het staat vast dat de districtschef klager F. bij de afdoening van zijn gegrond geachte klacht schriftelijk op de hoogte heeft gesteld van de maatregel die tegen verzoeker is genomen, te weten een corrigerend gesprek.

Gelet op het vaststaande feit dat verzoeker in zijn functie van ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht in deze zaak is betrokken, gelet op de Klachtenregeling Politie Regio Utrecht 2004 waarin is bepaald dat klager met een afdoeningsbrief in kennis wordt gesteld van de conclusies die aan de klachtafdoening worden verbonden (zie Achtergrond, onder A.) en gelet op het feit dat hierbij niet is meegedeeld welke verdere arbeidsrechtelijke gevolgen er aan dit corrigerende gesprek worden verbonden, heeft de politie in redelijkheid klager kunnen meedelen dat er een corrigerend gesprek met verzoeker zou worden

gehouden. Hiermee is in overeenstemming gehandeld met het hiervoor genoemde vereiste van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

6. Ten overvloede wordt het volgende overwogen. Zoals ook in de Klachtenregeling Politie Regio Utrecht 2004 (zie Achtergrond, onder A.) is bepaald, is (ook) verzoeker op de hoogte gesteld van de tegen hem te treffen maatregelen. In zoverre is juist gehandeld.

Echter, verzoeker is slechts middels de toezending van een afschrift van de afdoening aan de klager op de hoogte gekomen van een tegen hem te treffen maatregel. Omdat de maatregel gevolgen heeft (gehad) voor verzoeker had het in de rede gelegen verzoeker in een direct aan hem gericht schrijven daarvan op de hoogte te stellen. Het is niet juist dat dit niet is gebeurd.

VI. Ten aanzien van de afdoeningsbeslissing

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat bij de afdoeningsbeslissing de intrekking van de klacht en de intrekking van een getuigenverklaring niet is betrokken. Verzoeker ontving op 2 september 2004 twee brieven van de toenmalige werknemer en diens broer aan de politie, waarin zij de tegen verzoeker gerichte verklaring en de klacht wilden intrekken. Beiden deden dit, omdat er in de civiele zaak overeenstemming was bereikt over de financiële afwikkeling en dus verdere chantage niet meer nodig was, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder verwees op dit punt eveneens via het rapport van de klachtbehandelaars naar de reactie van 28 maart 2005 van de districtschef B. In die reactie liet de districtschef weten dat de afdoeningsbeslissing is genomen voordat bekend werd dat de klager de klacht had ingetrokken.

3. De klachtbehandelaars berichtten dat de afdoeningsbrief aan de klager op 30 augustus 2004 is verzonden. Voorts lieten de klachtbehandelaars weten dat de brief van de toenmalig werknemer waarmee hij zijn verklaring intrekt op 31 augustus 2004 is gedateerd en dat de brief waarmee de klager zijn klacht intrekt is gedateerd op 1 september 2004.

Beoordeling

4. Het staat vast dat de klacht tegen verzoeker is afgedaan vóórdat de klager en een getuige hun klacht, respectievelijk verklaring hebben ingetrokken. Daardoor was het niet mogelijk de intrekkingen te betrekken bij de afdoening van de tegen verzoeker gerichte klacht. Hiermee mist verzoekers klacht feitelijke grondslag.

VII. Ten aanzien van de gegrondverklaring

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat de tegen hem ingediende klacht gegrond is verklaard. Hij liet weten dat, op het moment dat F. op zijn vordering weigerde het kantoorpand te verlaten, er sprake was van een misdrijf. Verzoeker liet weten dat hij op dat moment drie opties had, te weten: als burger de broer aanhouden; de politie bellen voor aanhouding van de broer of zichzelf legitimeren conform de Ambtsinstructie en de broer uit het pand te verwijderen. Verzoeker berichtte dat hij voor de derde optie had gekozen omdat de eerste twee zouden hebben geleid tot escalatie en een verstoorde arbeidsrelatie. Verzoeker is van mening dat hij met het tonen van zijn politielegitimatie de zaak zonder verdere escalatie tot rust heeft gebracht.

Verzoeker was voorts van mening dat de districtschef haar conclusie heeft gebaseerd op twee feitelijke onjuistheden, te weten dat er geen sprake was van een zakelijk gesprek met F. en dat de uitspraak mede is gebaseerd op een onjuiste interpretatie van een mutatie in het dag- en nachtrapport.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Utrecht verwees op dit punt eveneens via het rapport van de klachtbehandelaars naar de reactie van 28 maart 2005 van de districtschef B. B. berichtte op dit punt dat het gebruik van een politielegitimatie in een situatie die zich afspeelt tussen een werkgever en een werknemer niet overeenkomt met hetgeen de regiopolitie Utrecht verwacht van zijn ambtenaren. Het (privé)handelen mag nimmer het gezag of het imago van de politie Utrecht schaden, aldus B.

3. B. liet in de klachtafhandelingsbrief van 30 augustus 2004 aan F. weten dat het tonen van een politielegitimatiebewijs gedurende een zakelijk gesprek tussen werkgever en werknemer als oneigenlijk gebruik kan worden aangemerkt en de politie in diskrediet brengt.

Beoordeling

4. Alvorens wordt toegekomen aan de beoordeling van de klacht over de gegrondverklaring dient de onderliggende gedraging te worden beoordeeld.

5. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit houdt onder meer in dat een politieambtenaar die persoonlijk is betrokken bij een geschil dat door de politie kan worden behandeld, de afwikkeling hiervan aan andere niet bij het geschil betrokken politieambtenaren dient over te laten en in beginsel geen gebruik maakt van zijn eigen bevoegdheden als politieambtenaar.

6. Het staat vast dat verzoeker op 21 juli 2004 zijn politielegitimatiebewijs heeft gebruikt met het doel de broer van zijn toenmalig werknemer uit zijn kantoorpand te verwijderen. Voorts staat vast dat verzoeker ten tijde van het gebruik van het legitimatiebewijs in zijn functie van directeur van zijn bv, een conflict had met F. en dat F. zich mogelijk schuldig had gemaakt aan het strafbare feit van huisvredebreuk (zie Achtergrond, onder D.).

Gelet op hetgeen hiervóór onder 5. is overwogen, had verzoeker zich dienen te onthouden van het gebruik van het politielegitimatiebewijs en, indien hij politiebemoeienis wenste, de verdere afwikkeling daarvan moeten overlaten aan andere politieambtenaren. Verzoeker heeft met het gebruik van het legitimatiebewijs gehandeld in strijd met de vereiste professionaliteit.

Verzoekers argument dat er geen sprake was van een zakelijk gesprek met de broer kan niet worden gevolgd. Ondanks dat verzoeker geen gesprek met de broer wilde aangaan, vond een en ander plaats ter gelegenheid van een (aan te gaan) reïntegratiegesprek met de toenmalige werknemer en heeft verzoeker bij die gebeurtenis ook met de broer gesproken. De Nationale ombudsman ziet de mededeling van de districtschef dat het hier zou gaan om een zakelijk gesprek slechts als een onderbouwing van haar stelling dat de handeling zich in de privé-/zakelijke sfeer heeft voorgedaan.

Voor het oordeel over interpretatie van de mutatie wordt verwezen naar het oordeel onder III.

7. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Gelet op hetgeen hiervoor onder 6. is overwogen, heeft de districtschef in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat de tegen verzoeker gerichte klacht gegrond was.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

8. Voorts wordt ten overvloede overwogen dat verzoeker zijn optreden als politieambtenaar (zie Achtergrond, onder C.) en het gebruik van zijn politielegitimatiebewijs in zijn vrije tijd onverwijld had dienen te melden aan het regionale politiekorps Utrecht.

VIII. Ten aanzien van de mededeling op 8 september 2004

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de districtschef hem tijdens een gesprek op 8 september 2004 naar aanleiding van de beslissing op de klacht heeft meegedeeld dat zij ernstig twijfelde over de wijze waarop verzoeker 'het blauw uitstraalde'. Verzoeker deelde mee dat dit was gebaseerd op onjuiste feiten en omstandigheden zoals de tegen hem ingediende klacht en een mutatie in het dag- en nachtrapport van 20 december 2002.

Deze mutatie vermeldt onder meer:

"Omstreeks 15.00 zag ik vanuit mijn huis (...) rookwolken opstijgen vanuit dit speeltuintje. Ik zag dat vier jongens vuurwerk afstaken en vuurtje stookten tussen de speeltoestellen. (...) Voordat ik omgekleed was waren zij alweer vertrokken. De speeltoestellen, in ieder geval de klimtoren, is onderaan zwaar beschadigd."

Over de mutatie liet verzoeker weten dat hij zich toen vanuit zijn nette zakelijk kleding in vrijetijdskleding had willen omkleden en daarna had willen optreden tegen het vuurtje-stoken, maar dat de districtschef het omkleden ten onrechte had geïnterpreteerd als omkleden in politie-uniform (zie ook hiervoor, onder III.1.).

2. De korpsbeheerder deelde op dit punt eveneens mee via het rapport van de klachtbehandelaars te verwijzen naar de reactie van 28 maart 2005 van de districtschef B. B. liet weten dat bij het correctiegesprek na de klachtafhandeling met verzoeker is gesproken over zijn totaal functioneren en dat zij haar zorg heeft uitgesproken over de wijze van zijn functioneren. Hierbij was de betreffende mutatie ter sprake gekomen.

Beoordeling

3.1. Over het gebruik van de mutatie wordt het volgende overwogen. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

3.2. Het staat vast dat de mutatie van 20 december 2002 is gebruikt bij het correctiegesprek dat op 8 september 2004 plaatsvond tussen verzoeker en de districtschef. Het is voldoende aannemelijk dat verzoeker bij het gesprek pas werd geconfronteerd met de interpretatie van de inhoud daarvan door de districtschef.

Verzoeker was tot op dat moment niet in de gelegenheid geweest zijn lezing over die gebeurtenis te geven. Dit is niet juist, mede gelet op de voor meerdere uitleg vatbare inhoud van de tekst van de mutatie (zie hiervoor, onder 1.).

Gelet hierop was het evenmin juist die mutatie bij het correctiegesprek te gebruiken ter onderbouwing van de aanmerkingen op het functioneren van verzoeker. Ook speelt hierbij een rol dat de gebeurtenis uit die mutatie bijna twee jaar eerder heeft plaatsgevonden.

3.3. Voorts is van belang dat het gesprek van 8 september 2004 een correctiegesprek betrof naar aanleiding van een klacht over een specifieke gebeurtenis. Het had dan ook in de rede gelegen het gesprek daartoe te beperken, omdat de (aangekondigde) correctie zag op die gebeurtenis.

Onder de onder 3.2. en 3.3. genoemde omstandigheden was het dan ook niet juist dat (de interpretatie van) bedoelde mutatie bij dit gesprek is gebruikt. Hiermee heeft de politie

gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

4.1. Over de uitlating van de districtschef wordt het volgende overwogen. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dat brengt mee dat een uitspraak waarin een oordeel wordt gegeven voldoende feitelijk moet zijn onderbouwd.

4.2. Niet weersproken is dat de districtschef heeft meegedeeld dat zij ernstig twijfelde over de wijze waarop verzoeker 'het blauw uitstraalde'. Het is voldoende aannemelijk, mede gelet op hetgeen de districtschef op dit punt heeft laten weten, dat deze uitlating met een algemene strekking is gedaan. Een en ander was onder meer gebaseerd op de interpretatie van de genoemde mutatie.

4.3. Mede gelet op het onjuiste gebruik van de mutatie in het dag- en nachtrapport (zie hiervoor, onder 3.), strekte het te ver om een dergelijke uitlating te doen. Omdat de mutatie onder de gegeven omstandigheden niet daarbij mocht worden betrokken, werd deze uitspraak met een algemene strekking onvoldoende gedragen door feiten. Hiermee heeft de districtschef gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is ook op dit punt niet behoorlijk.

IX. Ten aanzien van de reactie op de klacht

Bevindingen

1. Ten slotte klaagt verzoeker erover dat de beheerder van het regionale politiekorps - tot het moment dat hij zich op 27 januari 2005 nogmaals wendde tot de Nationale ombudsman - niet heeft gereageerd op zijn klachten over het voorgaande, ondanks de toezegging op 21 december 2004 dat de klacht binnen vier weken zou worden afgehandeld. Verzoeker berichtte in dit verband dat hij, naar aanleiding van de afhandeling van de klacht van F. en het daarop gevolgde gesprek op 8 september 2004, de districtschef op 27 september 2004 een emailbericht had gestuurd met het verzoek het standpunt over het misbruik van het legitimatiebewijs te heroverwegen.

2. Nadat verzoeker op 18 oktober 2004 zich tot de Nationale ombudsman had gewend, verzocht de Nationale ombudsman de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht bij brief van 8 november 2004 verzoekers klacht in behandeling te nemen.

3. Op 14 november 2004 deelde verzoekers toenmalige gemachtigde de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht onder meer:

"Belanghebbende kan zich niet verenigen met de ingediende klacht evenals het gegrond verklaren van de klacht.

Aan belanghebbende is geen besluit ter kennis gebracht over de afdoening van de klacht.

Ik verzoek u, namens belanghebbende, hem binnen een termijn van 3 weken, na kennisneming van dit schrijven, belanghebbende in het bezit te stellen van een voor beroep vatbare beschikking."

4. Het regionale politiekorps Utrecht berichtte verzoekers (toenmalige) gemachtigde op 22 november 2004 dat hij zo spoedig mogelijk een inhoudelijke reactie zou ontvangen.

5. De districtschef B. liet verzoeker bij brief van 30 november 2004 onder meer weten:

"Gelet op het feit dat u uw klacht in handen hebt gegeven van de Nationale ombudsman omdat u het niet eens bent met de afhandeling van uw klacht, neem ik de vrijheid de bevindingen van de Ombudsman in deze gelegenheid af te wachten."

6. Op 21 december 2004 liet het regionale politiekorps de Nationale ombudsman telefonisch weten dat verzoekers klacht binnen vier weken zou worden afgehandeld. Verzoeker wendde zich tot de Nationale ombudsman op 27 januari 2005 omdat hij geen bericht van de korpsbeheerder had ontvangen.

Beoordeling

7. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit betekent onder meer dat toegezegde termijnen dienen te worden gehaald.

8. De korpsbeheerder heeft op dit punt geen reactie gegeven.

9. Het staat vast dat het regionale politiekorps Utrecht éénmaal verzoeker en éénmaal de Nationale ombudsman heeft toegezegd verzoekers klacht binnen een bepaalde termijn af te handelen en dat dit vervolgens niet is gebeurd. Voorts wordt overwogen dat het regionale politiekorps Utrecht heeft gehandeld in strijd met de Klachtenregeling Politie Regio Utrecht 2004 waarin - overeenkomstig artikel 66 van de Politiewet (Achtergrond, onder A.) - is bepaald dat een klacht binnen de termijn van tien danwel veertien weken dient te worden afgedaan (zie Achtergrond, onder B.). Dit is niet juist en in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht is

niet gegrond ten aanzien van:

het bij zijn gehoor niet nader mogen toelichten van het aan de gebeurtenis ten grondslag liggende arbeidsconflict;

de slordigheden in het rapport van de klachtbehandelaars;

de rol die de interpretatie van een zinsnede uit een mutatie uit het dag- en nachtrapport heeft gespeeld bij de behandeling van de klacht;

het ontvangen van een kopie van de afdoening aan de klager;

de mededeling over het corrigerend gesprek;

het niet betrekken van dat de intrekking van de klacht en de intrekking van een getuigenverklaring bij de afdoeningsbeslissing;

de gegrondverklaring van de tegen hem gerichte klacht;

gegrond ten aanzien van

het gebruik van de mutatie bij het gesprek, wegens schending van het verbod tot vooringenomenheid;

de mededeling dat de districtschef ernstig twijfelde over de wijze waarop verzoeker 'het blauw uitstraalde', wegens schending van het motiveringsvereiste;

het niet reageren op verzoekers klacht, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 18 oktober 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer P. te Amersfoort, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht.

Omdat verzoeker zijn klacht ook bij het regionale politiekorps Utrecht had ingediend, en de termijn voor de behandeling van zijn klacht nog niet was verstreken stelde de Nationale ombudsman geen onderzoek in en liet het regionale politiekorps weten verzoekers klacht te hebben ontvangen.

Omdat het regionale politiekorps Utrecht verzoekers klacht op 27 januari 2005 nog niet had afgehandeld wendde verzoeker zich nogmaals tot de Nationale ombudsman met het verzoek een onderzoek in te stellen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht), werd vervolgens een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd drie betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder en twee betrokken ambtenaren deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen. Een betrokken ambtenaar gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

klachtbrief van verzoeker aan de Nationale ombudsman met bijlagen;

het klachtdossier van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht met bijlagen;

de reactie van drie betrokken ambtenaren;

het standpunt van de korpsbeheerder met bijlagen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

A. Politiewet 1993

Artikel 66

"In afwijking van artikel 9:11, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht wordt de klacht afgehandeld binnen tien weken of, indien een commissie als bedoeld in artikel 61, tweede lid, onder a, is belast met de behandeling van en advisering over de klacht, binnen veertien weken na de ontvangst van het klaagschrift."

B. Klachtenregeling Politie Regio Utrecht 2004

Artikel 7

"Zodra naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen vervalt de verplichting tot het verder toepassen van deze klachtenregeling."

Artikel 17

"De termijn voor afdoening van de klacht waarover niet door de commissie politieklachten is geadviseerd, bedraagt maximaal tien weken.

De termijn voor de afdoening van de klacht door de korpsbeheerder, na advisering door de commissie politieklachten, bedraagt maximaal veertien weken.

De korpsbeheerder kan de afhandeling van een klacht voor een periode van maximaal vier weken verdagen. Klager en beklagde ontvangen voor het verstrijken van de in het eerste respectievelijk tweede lid genoemde termijn, schriftelijk bericht van het feit dat de afhandeling wordt verdaagd."

Artikel 18

"1. De korpsbeheerder stelt de klager met een afdoeningsbrief in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht en van de eventuele conclusies die daaraan worden verbonden. De korpsbeheerder motiveert dit oordeel. In de afdoeningsbrief wordt de klager gewezen op de mogelijkheid om vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman.

(...)

5. Een afschrift van de afdoeningsbrief en het eventueel daaraan toegevoegde advies van de commissie, wordt toegezonden aan de beklagde, de chef en de commissie."

C. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:5

"Zodra het bestuursorgaan naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen, vervalt de verplichting tot het verder toepassen van dit hoofdstuk."

Artikel 9:12

"1. Het bestuursorgaan stelt de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht, zijn oordeel daarover alsmede van de eventuele conclusies die het daaraan verbindt.

2. Bij de kennisgeving wordt vermeld bij welke ombudsman en binnen welke termijn de klager vervolgens een verzoekschrift kan indienen."

D. Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar

Artikel 2

"De ambtenaar legitimeert zich met het legitimatiebewijs dat aan hem is verstrekt:

a. bij optreden in burgerkleding ongevraagd, tenzij bijzondere omstandigheden dit onmogelijk maken, en

b. bij optreden in uniform, op verzoek daartoe."

E. Wetboek van Strafrecht

Artikel 138, eerste lid

"Hij die in de woning of het besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik, wederrechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van of vanwege de rechthebbende aanstonds verwijdert, wordt gestraft."